

Sırlı 1441 Hicri yılı

31 Ağustos 2019 günü 1 Muharrem 1441 hicri yılı ilk günü idi. Bu yıl, 10 Ağustos 2020 tarihinde sona erecek ve sonrasında 1442 yılını yaşamaya başlayacağız. 1441 yılı ise bir kaç açıdan sırlı bir yıl. Bazı çevrelerden de bunu duyuyoruz. Risale-i Nur açısından baktığımız zaman ise iki mühim noktadan bu 1441 tarihine işaretler var gibi gözüküyor.

Birincisi:

Birinci Şua adlı eserde, İbrahim Suresi 5. ayette geçen, “Kavmini karanlıklardan nûra çıkar ve Allah’ın geçmişteki azap günlerini onlara hatırlat” emr-i ilahisinin cifri tefsirini yapan Bediüzzaman Hazretleri şöyle bir tespit yapar: “...cümlesinde makam-ı cifrîsi, şeddeliler birer sayılmak cihetinde bin üç yüz elli bir (1351) ederek Risale-i Nur’un şimdilik beyanına iznim olmayan ehemmiyetli vazifesinin ve bu evâmîr-i Kur’âniyeyi imtisalinin tarihine tam tamına tevafuk-u cifrî ve muvafakat-ı mâneviye karinesiyle ve kıssadan hisse almak münasebât-ı mefhumîye remzi ile Risale-i Nur’a îmaen bakar. Daha yazılacak çok gaybî işaretler var; fakat izin verilmedi, şimdilik kaldı.” 1

İşte bu cümlede 1351 yılından itibaren mücahade meydanına atılan Risale-i Nurun ve şahs-ı manevîsinin yıllar geçtikçe çok mühim vazifeler görerek ümmet-i Muhammediyeyi(asm) zulmet karanlıklarından nurun aydınlığına çıkaracağını ve bu vazifenin de yüz yıllık bir süreç içinde gerçekleşeceğini ifade ediyor. Çünkü mezkur ayette geçen şeddeli harfler değişik kombinezonlar içinde hesap edildiğinde, on yıllık devirler şeklinde yüz yıllık bir gelişmeye ve karanlıktan aydınlığa doğru sürekli bir çıkış aşamalarına işaret ediyor.

Tarihi hadiselerle dikkat edildiği zaman bunun doğru olduğu görülür. Bediüzzaman ve Risale-i Nur hareketi hicri 1351, miladi ise 1930 yıllarından itibaren devam eden iman hizmetinde 1361 yılında tüm Anadolu’da duyulmaya başlamış, o karanlık devrin küfür ve dalaletten doğan zulmetlerini gidermiş ve kalplerdeki iman nurunu tahkim etmiştir.

1371 yılına gelindiği zaman ise Nurların çok büyük bir fütuhatını ve büyük bir zaferini görüyoruz. Gerçekten de miladi olarak 1950-51 yıllarına tekabül eden 1371 yılı, istibdat devrini sona erdiği ve hak ve hürriyetlerin yolunun açıldığı bir yıldır. Dikkat ediniz, bu büyük bir dönüm noktasıdır. Zulmetten nura çıkılan önemli bir tarihtir aynı zamanda. Ezan, Risale-i Nurun açıktan neşri, din ve vicdan hürriyetinin tesisi, radyolarda Kuran okunması, dini tedrisat veren okulların açılması gibi İslami şairlerin ihya edildiği bir devrin başlangıcı olmuş 1371 yılı. Evet, gerçekten de Şeiar-i İslamiyenin en mühimleri 1950 sonrası süreçte ihya edilmiştir. İhtilal dönemlerinde çeşitli menfi teşebbüsler olsa da ezan-ı Muhammedi günümüze kadar okunmaya devam etmiş ve inşallah kıyamete kadar da devam edecektir. İşte şimdiye dek parlamaya devam eden İslam nurunun güneşi 1441 yılı sonrasında tam olarak zuhur edecek, zulümlerin yerini adalet alacak ve yine Nurlarda geçen bir ifadeye göre 1506 yılına kadar parlak bir devir yaşanacaktır.

İkincisi:

1441 yılına işaret eden ikinci ifade ise Hutbe-i Şamiye adlı eserde geçmektedir:

“Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkişafına ve beşeri tenvir etmesine mümanaat eden perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler çekilmeye başlıyorlar. Kırk beş sene evvel o fecrin emâreleri görüldü. Yetmiş birde fecr-i sâdık başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzip de olsa, otuz-kırk sene sonra fecr-i sâdık çıkacak.” 2

İşte bu ifadede de İslamiyet güneşinin önünde engel olan perdelerin açılma tarihi olarak 1371 yılı ve sonrası işaret edilmiş. Mezkur ifadede otuz yıl diye tarif edilen yıl 1401, kırk yıl ise 1411 yıllarına tekabül ediyor. Bu yılları beraber nazara alırsak, ki Risalelerde böyle tanımlar var, bu da 1441 yılına işaret eder. Demek ki 1371 yılından başlayarak nurun parlaklığı kademe kademe zulmet ve küfür karanlığını dağıtıp yok edecek. Dikkat edilirse fecrin çıkması aydınlığın başlangıç noktasına işaret eder. Bu noktadan sonra güneş doğuncaya kadar sürekli karanlıktan aydınlığa doğru bir süreç izlenir. İşte bu teşbihe uygun olarak Risale-i Nur da İbrahim Suresinde geçen, “karanlıklardan nûra çıkar” emr-i İlahisine uyarak bu mühim vazifeyi yapmaya devam etmiş ve etmektedir. Elbette ki bu vazife inanan insanlar tarafından yapılacaktır.

Bizlere düşen ise Nurlara dört elle sarılarak okumak, okuduğumuzu yaşamak ve yaşadığımızla çevremize numune-i misal olmak ve insanlara bu hakikatleri ulaştırmaktır. Zira düğümleri çözecek olan bu hizmetlerdir. Yapılan samimi dualar, ibadetler ve okumalardır.

Sakın ola ki, **“Bizim ne kıymetimiz var ki düğümler dualarımızla çözülsün”** diye düşünmeyiniz.

Çünkü bazen çok küçük diye sandığımız dualar büyük olayların yönünü değiştirir. Dehşetli hadiselerin önünde set olur, büyük planları bozar ve sihirli düğümleri çözüp tesirini iptal eder. Bu konuda ilginç bir örnek İstiklal Harbi sürecinde yaşanmıştır. Risalelerde var: Yunan büyük bir hücumu hazırlanır iken, bir gece Üstad sabaha kadar dua ediyor. Bu dua neticesinde Yunan kralını bir maymun ısıyor ve sonrasında Yunan kralı ölüyor. Böylece harbin yönü değişiyor ve bu olay İstiklal Harbinin muzafferiyetle neticelenmesinde bir kilometre taşı oluyor.

Hazret-i Üstad ise bu olay üzerine şu şiiri yazıyor:

“Ey maymun-u meymun! Mü’minleri memnun,

Kâfirleri mahzun, Yunan’ı da mecnun eyledin.

Öyle bir tokat vurdun ki, siyaset çarkını bozdun.

Lloyd George’u kudurttun.

Venizelos’u geberttin.

Mizan-ı siyasette pek ağır oturdun kirkusuz, küfrün ordularını, zulmün leşkerlerini bir hamlede havaya fırlattın

Başlarındaki maskelerini düşürüp maskara ederek, bütün dünyayı güldürdün.

Cennetle mübeşşer olan hayvanların isrine gittin.

Cennette saîdsin; çünkü gazi hem şehidsin.”

Dipnotlar:

1- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Birinci Şua, s. 139

2- İlk Dönem eserleri, Hutbe-i Şamiye, s. 540